

gaat het materiële bestaan van het werk aan iedere interpretatie vooraf. Het kunstwerk mag niet ingezet worden louter als illustratie van een verhaal. Daarmee verliest het zijn meerduidigheid. Wellicht is het daarom ook zo lastig om een museumbestel te ontwikkelen waarin kunstmusea en andere musea tezamen vanuit één bepaald gezichtspunt worden geordend. Aangezien ook meer algemene cultuurhistorische musea vaak kunstwerken in hun collectie hebben is het probleem nog groter; ook zij willen zich niet schikken in een bestelbenadering die slechts uitgaat van het vertellen van verhalen. Als we accepteren dat kunstwerken een andere status hebben dan bijvoorbeeld gebruiksvoorwerpen, boten, havenkranen, kledingstukken en primitieve maskers, dan is de ontwikkeling van een samenhangend museumbestel wellicht principieel onmogelijk; dan blijven er twee gescheiden domeinen bestaan en kunnen we nimmer één samenhangende visie op een lokaal museumbestel formuleren. Of dat werkelijk het geval is lijkt een nader onderzoek waard, een onderzoek waaraan de auteur van dit artikel zich de komende jaren gaarne zal wijden.

NOTEN

1. Deze musea heten op dit moment: Museum Boijmans Van Beuningen, Museum Rotterdam, Maritiem Museum Rotterdam en Wereldmuseum.
2. Rotterdamse Kunststichting, drs. A.J. van der Staay, 1 november 1974, Bibliotheek Boekmanstichting Amsterdam B 5b Staay; GAR 487.02 Kz 98/6.
3. Adriaan van der Staay: Het nieuwe museum,

lezing gehouden voor de Nederlandse afdeling van de AICA, mei 1976, Bibliotheek Boekmanstichting Amsterdam, B 5 Staay; GAR 487.02 Kz 98/6.

4. Het Lijnbaancentrum bestond van 1970 tot 1984: een laagdrempelige, gratis toegankelijke tentoonstellingsruimte boven de Lijnbaan, nabij het Binnenwegplein.

5. Carin Gaemers, *Achter de schermen van de kunst; Rotterdamse Kunststichting 1945-1995* (Rotterdam 1996, Uitgeverij de Hef publishers) 117.

6. Dat was bij het aantreden van Van der Staay de heer mr. J.A. van Gorkom, die ten tijde van de museumdiscussie directeur van het Museum voor Land- en Volkenkunde was geworden en die gedurende de gehele discussie tot de medestanders van Van der Staay kan worden gerekend.

7. De Stuurgroep Museumbeleid die verantwoordelijk is voor Museumplan Rotterdam deel 1 bestond uit de vijf directeurs van de Dienst Gemeentelijke Musea: mevrouw J.B. van Overeem (Maritiem Museum 'Prins Hendrik') en de heren Ch.E. van Blommestein (Dienst Gemeentelijke Musea), J.C. Ebbinge Wubben (Boymans van Beuningen), J.A. van Gorkom (Museum voor Land- en Volkenkunde) en A.M. Meyerman (Historisch Museum); daarnaast de directeur van de Rotterdamse Kunststichting, de heer A.J. van der Staay en een neutrale voorzitter, de heer A.H. Berg afkomstig uit het ambtelijk apparaat van de gemeente. De reeds aangewezen opvolger van mevrouw Van Overeem, de heer P. van Empelen, woonde de stuurgroepvergaderingen bij, evenals de heer F. Valk, hoofd van het Lijnbaancentrum van de Rotterdamse Kunststichting.

8. Alle citaten uit deze paragraaf zijn afkomstig uit Museumplan Rotterdam, Schets voor een gezamenlijke toekomst, deel 1, 16 september 1977 (GAR 487.02 Kz 98/6).